

Vajna Ádám nem első közlő a Pannon Tükörnél – a lap rendszeres olvasója az első világháborús különszámban már találkozhatott a nevével. Akkor olyan alkalmi verssel mutatkozott be, aminek a Zalai Hírlap is idézte a sorait. Ugyanakkor szilárd meggyőződése, hogy Ádámot feltétlenül olvasni kell akkor is, amikor saját témákat dolgoz fel és saját problémákkal birkózik. Mert képérzékes és formabiztos, és finom iróniával roncsolja a szentimentalizmust. Igazolja a következő két vers.

Vajna Ádám

Mélabú esete a buszállomáson

őszhajú nénik beszélgetnek
a buszállomáson a jó szagú
lángosukat pajzsokként tartva
és arra jár sörével Mélabú

a hófehér kabátja szürke
a fekete szakálla őszülő
most megáll és mindenki ránéz
kisfiú, hentes, nevelőszülő

de a nénik tovább pletykálnak
és a közönség érzi baj lesz itt
és félnek hisz szeretik hősünk
mint gyerekként a hűséges Lassie-t

de nincs baj, csak sörízű hangján
megjegyzzi Mélabú mellékesen:
a csajokat rögtön hazakísérem
csak a hazát mutassák meg nekem

Cordyceps fungus

A tévénkben éjfél után már csak
David Attenborough beszél egy gombafajról,
amely érintés nélkül a levegőben terjed,
beszivárog gyanútlan rovarokba,
és átveszi az irányítást az idegeik fölött.

Mutatják, ahogy szerencsétlen hangya
mászik felfelé az ágakon,
majd egyszer csak erősen rászorít.

És ebben a pillanatban megtörténik a csoda
– David Attenborough is elhallgat –:
felgyorsított videón látjuk, ahogy
valami átszakítja a fejnél a kítint,
a magasba tör és hetekig nő,
míg végül a rég kiszáradt testből,
kifejlődik egy komplett gomba,
vígán él, keresi az újabb áldozatokat,
és képes teljes kolóniákat kiirtani.

A tévénket ekkor kikapcsoljuk,
de én hiába próbálok elaludni,
mert a levegővételeidben még mindig azt hallom,
ahogy David Attenborough a zárszavakat suttogja:
Cordyceps fungus.